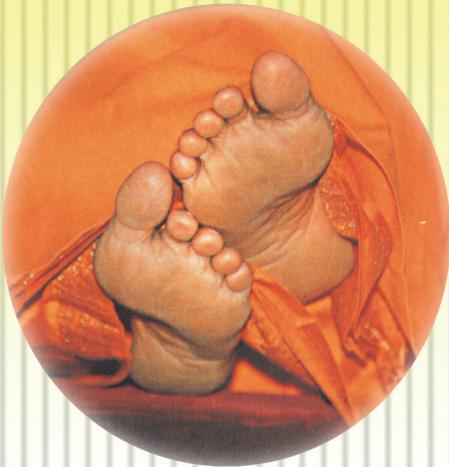

శంకునివాయాం

భగవాన్ శ్రీసత్యనాయ సేవాసంస్థలు

ప్రకాశం జిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్

సేవారాధన

(సంగీత సృత్య నాటకం)

రచన దర్శకత్వం

M.S. ప్రకాశరావు

గీతరచన

M.S. ప్రకాశరావు

G.V. నుబ్రహ్మణ్యం

పంచరచన

శాంతిశ్రీ

ప్రదర్శకులు

శ్రీ సత్యనాయ యువత, బాలవికాస్ బాలురు

ఓం శ్రీసాయిరాం

శ్రీ సత్యనాయ సేవాసంస్థలు

ప్రకాశంజిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్

‘సేవారాధన’

(సంగీత నృత్య నాటకం)

రచన, దర్శకత్వం :
యమ్. యస్. ప్రకాశరావు

గీతరచన :
యమ్. యస్. ప్రకాశరావు
జ.వి. సుబ్రహ్మణ్యం

పద్యరచన :
శాంతిశ్రీ

ప్రదర్శకులు :
శ్రీ సత్యనాయ యువత
శ్రీ సత్యనాయ బాలవికాన్ బాలురు

‘సేవారంథన’

(పంగీత వృత్య వాటకం)

:: పాత్రలు ::

రాజురాం	...	ఉపాధ్యాయుడు
నాగయ్య		
అవధాని	...	గ్రామపెద్దలు
పైడిరాజు		
రామయ్య	...	పాలేరు
శివయ్య	...	పేదగ్రామస్తుడు
అనిరుధ్	...	సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యుడు
విశ్వనాథం		
రమేష్	...	విద్యార్థులు
రాజేష్		
ధర్మరావు	...	విద్యావంతుడైన గ్రామ యువకుడు

పాటలు, స్వత్యాలు..

- నీ పాదములను నమ్మిన వాడను నీరజాక్ష బాబా
- నా నోట శ్రీసాయినామమున్నది మదిలోన సాయిరామ మంత్ర మున్నదీ
- పర్తిపరీశుని చూడరమ్మా పరమాత్ముడొచ్చాడు పాడరమ్మా

పద్మాలు..

- కౌస్తుభ చక్ర సరోజ లాంచిత మధుర సుందర గాత్ర మాధవుండు
- చిన్నతనముననే చెలువార ఒక పంతులయ్యను కుర్చీకి అంటరేసె
- పావనంబులు భక్తజీవనంబులు నీదు

నీవారందన

(సంగీత నృత్య నాటకం)

(రాజురాం మేష్టారు, గ్రామపెద్దలూ ఉండగా పిల్లలు పాడుతూ నృత్యం చేస్తా ప్రవేశిస్తారు)

- పల్లవి. నీ పాదములను నమ్మినవాడను నీరజాక్షబాబా
సన్నిధి చేరితి శాంతి నొసంగుము సత్యసాయిబాబా
సత్యసాయిబాబా || నీ పాదములను॥
- చ-1. లెక్కకు మించిన పెక్క గ్రంథములు పుక్కిటి బట్టితి బాబా
బక్కటైన పరమాత్మను పొందెడి దిక్క చూపదు బాబా || నీ పాదములను॥
- చ-2. పదములు కావవి ముక్కి మందిరపు పసిడి తలపులు బాబా
భక్తిసూత్రమున నన్ను చేదుకుని భద్రత నొసగుము బాబా || నీ పాదములను॥
- చ-3. ధ్యానముద్రలో దర్శనమొసగుము దాసపోషక బాబా
నిత్యసత్యమగుజ్ఞానజ్యోతిషై నిలువుమయ్యబాబా || నీ పాదములను॥

- రాజురాం : నమస్కారం నాగయ్యగారూ! ఊరి పెద్దలంతా స్కాలుకు విచ్చేశారు. ఏమిటి ఏశేషం?
- నాగయ్య : ఏశేషమే! పారశాల సక్రమంగా నడుస్తున్నదో లేదో తెలుసుకోవడం మా బాధ్యత కదా!
అందుచేత ఒకసారి చూసి వెళ్దామని వచ్చాం.
- అవధాని : ఇంతకు ముందులా కాక స్కాలు ఏదో కాస్త భిన్నంగా నడుస్తున్నాడని విన్నాం కాబట్టి.
- రాజురాం : అవసరమైతే నన్ను హెచ్చరిద్దామని వచ్చి ఉంటారు.
- పైడిరాజు : అలా అని కాదు కానీ.....
- రాజురాం : మొహమాటపడతారెందుకు! నాగయ్యగారూ! మీరు విన్నది నిజమే. నేను పాతాలు చెప్పే
పద్ధతి, విద్యార్థుల్ని తీర్చిదిద్దే పద్ధతి కాస్త భిన్నంగానే ఉంటాయి.
- నాగయ్య : అంటే ఇంతకు ముందులాకాక స్కాలు మీ స్వంత పద్ధతిలో నడుపుతున్నానంటారు. అంతేనా?
- రాజురాం : స్వంత పద్ధతి కాదు. భగవాన్ శ్రీసత్యసాయి బాబావారు బోధించిన పద్ధతి, విద్యార్థుల్ని
విజయపథంలో నడిపించగలపద్ధతి, వారిలో దయ, ప్రేమ, కరుణ వంటి సద్గుణాలు
వికసింపజేయగల పద్ధతి.
- పైడిరాజు : రాజురాం మేష్టారూ! ఇది మీ స్వంత బడి కాదు. ప్రభుత్వానిది. దానికి కొన్ని నియమ
నిబంధనలూ, పద్ధతులూ ఉంటాయి. వాటిని తు.చ. తప్పకుండా పాటించడమే. అంతేకాని,
మీకు నచ్చలేదని...

- రాజూరాం : మార్చే అధికారం నాకు లేదంటారు అంతేనా? కాని నాగయ్యగారూ! ఒక వ్యక్తి పొరపాటు చేసే అతని కుటుంబమే దెబ్బతింటుంది. అదే ఒక ఉపాధ్యాయుడు తప్పుచేసే కొన్నితరాల మానవాళి భవిష్యత్తు అంధకార బంధురమవుతుంది. నేనలా జరగనివ్వను.
- అవధాని : అంటే మీ చిత్రం వచ్చినట్టు బోధనా పద్ధతుల్ని మార్చేస్తా?
- రాజూరాం : మార్చి తీరుతాను. ఒక పద్ధతి సత్ఫులితాల్చివ్వనప్పుడు ఆ మార్గాన్ని మార్పుకోవడంలో తప్పులేదు. ఎన్నో దేశాల్లో స్వాతంత్ర్య సముప్పార్జునకి రక్తపాతం జరిగింది. కాని ఆ పద్ధతిని మార్చి అహింసా మార్గంలో భారతదేశానికి గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించలేదా? విశ్వవ్యాప్తంగా ఆ మార్పును వేసోళ్ళ మెచ్చుకోలేదా? యుద్ధమే శరణ్యమన్న అశోకునిచేత అహింసామార్గాన్ని అనుసరింపజేసి గౌతమబుద్ధుడు ఆ పద్ధతిని చిరస్నరణీయం చేయలేదా?
- నాగయ్య : అంటే మీరు గాంధీవో, గౌతమబుద్ధుడో అనా మీ అభిప్రాయం.
- రాజూరాం : వారు అవతార పురుషులు, వారు చూపిన బాటలో నడవాలనీ, నా విద్యార్థుల్ని ఆ బాటలోనే నడిపించి ఆదర్శపొరులుగా తీర్చిదిద్దాలని తపనపడే అతి సామాన్యాణ్ణి. పేరుకోసం ఉద్యోగంచేసి, ధనం సంపాదించుకుని వెళ్ళిపోవాలనన్నది నా అభిమతం కాదు. నా దగ్గర చదువుకున్న ప్రతీ విద్యార్థినీ ఒక వివేకానందుడిగా, ఒక గాంధీగా, మానవత్వం మూర్తిభవించిన శాస్త్రవేత్తగా, అవినీతిపై సమరశంభారావం పూరించిన అన్నాహజరేగా తీర్చిదిద్దడమే నా లక్ష్యం.
- అవధాని : విద్యార్థుల్ని వివేకానందులుగా తీర్చిదిద్దగల మహానీయులా మీరు?
- రాజూరాం : మన పిల్లల్ని వివేకానందులుగా తీర్చిదిద్దడానికి మనం మహానీయులం కానష్టరలేదు అవధానిగారూ! మాతృదేశం కోసం మధనపడాలి, లోకోద్దరణ కోసం తపించాలి, సమాజశ్రేయున్న కోసం జీవితం అంకితం చేయాలి అంతే.
- పైడిరాజు : లోకోద్దరణ, సమాజశ్రేయున్న ఇప్పుడున్న పద్ధతిలో సాధ్యం కావా?
- రాజూరాం : సాధించగలమని మీ గుండెల మీద చెయ్యివేసుకుని చెప్పండి. ఒక్కసారి మీ చుట్టూ ఉన్న సమాజాన్ని చూడండి. విద్యా, విజ్ఞానాలు సంపాదించుకున్న ఎంతోమంది మాతృభూమిని మరచిపోయి ధనం కోసం భిక్షాపాత పట్టుకుని ‘దేహి’ అంటూ విదేశాలకు పరుగులు తీస్తున్నారు. గొప్ప గొప్ప డిగ్రీలందుకున్న వారెందరో తల్లిదండ్రుల్ని వృద్ధాశ్రమాల్లో విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నారు. అత్యన్నత విద్యనభ్యసించిన వారు కూడా అవినీతిపరులై దేశాన్ని దోచుకుంటున్నారు. ప్రేమ, సేవా భావాలతో కొనసాగవలసిన విద్యా, వైద్యరంగాలు వ్యాపారంగా మారిపోయాయి. దానర్థం ఏమిటి? వారు నేర్చుకున్న విద్య వారిలో నీతినిజాయితీల్ని అంకురింప జేయలేదనే కదా!
- నాగయ్య : మీరన్నది కొంచెం నిజమేననుకొండి!
- రాజూరాం : అనుకోవడం కాదు నాగయ్యగారూ! యదార్థం. కంటి కనిపిస్తున్న నిజం. ఎవరో ఎందుకు? మిమ్మల్నే తీసుకోండి. ఇక్కడే ఈ సుక్కల్లోనే చదువుకున్నారు. లక్ష్యాలు సంపాదించుకున్నారు.

కాని ఈ పారశాల కూలిపోతుంటే, గ్రామంలోని రామూలయం శిథిలమవుతుంటే, రోడ్లు ఆధ్వర్యాన్నంగా మారి ప్రమాదాలు జరుగుతుంటే, త్రాగే నీరు లేక ప్రజలు ఇబ్బందులు పాలోతుంటే, యువకులు జులాయిలుగా తిరిగి సంఘ విద్రోహులుగా మారుతూంటే చూస్తూ ఊరుకున్నారు తప్ప ఈ పరిస్థితిని చక్కదిద్దుదామని ఎప్పుడైనా ప్రయత్నంచేశారా? పిల్లలు పూనుకోబట్టి ఈ గ్రామం నేడు లక్ష్మీగడపలా కళకళలాడుతూ ఉంది.

- విశ్వనాథ్ : మాప్షారూ! మా పెద్దలకి మా గురించి పట్టించుకునే తీరికెక్కడిది. కోట్లు గడించడానికి సమయం సరిపోవడం లేదు.
- నాగయ్య : విశ్వనాథ్!
- విశ్వనాథ్ : ఏమిటా మాటలు
- విశ్వనాథ్ : కోపం వచ్చిందా నాన్నగారూ! ఏం చదువుతున్నావురా నాన్నా! అని ప్రేమగా నన్నెప్పుడైనా అడిగారా? పారాలు అర్ధంకాక, మార్పులు సరిగా రాక, ప్రేమతో చెప్పే దిక్కులేక సతమతమౌతుంటే మార్పులైందుకురా నా వెనుకాల తిరుగు లక్ష్మలు సంపాదిస్తావని చెప్పేరు తప్ప ఒక్కసారైనా సూలుకొచ్చి మాప్షార్చి నిలదీసి అడిగారా?
- రాజేష్ : సత్యవతుడైన హరిశ్వరందుని గూర్చి, పితృవాక్య పరిపాలకుడయిని రాముని గురించీ, దైవాన్ని నమ్ముకుని విజయం సాధించిన పాండవులుగూర్చి ఎప్పుడైనా చెప్పారా మాకు! అన్నార్తులకింత అన్నం పెట్టండి, కప్పాల కడలిలో మునిగిపోతున్నవారిని అదుకోండి అని సేవాభావాన్ని అలవాటు చేశారా?
- రమేష్ : మేం ప్రహ్లాదులు కావడం ఇష్టంలేదు మీకు. లక్ష్మలు సంపాదించే యంత్రాల్లా మారాలి. మానవత్వం లేని రాక్షసులం కావాలి. ప్రజల్ని పీడించి సంపాదించాలి.
- విశ్వనాథ్ : చదువూసంధ్యా మాని గోటీచిత్యులాడుకుంటూంటే తప్పట్లు కొట్టేరు తప్ప ఇది తప్పురా అని చెప్పలేదు. పాలేర్లతో పరిహసంగా మాట్లాడుతూ ఉంటే నవ్వుకున్నారు తప్ప సాటివాణ్ణి గౌరవించాలి, తోటివాణ్ణి ప్రేమించాలి అని బుద్ధిచెప్పలేదు.
- రాజేష్ : బాగా చదువుకోండి ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు అయి సమాజానికి సేవ చెయ్యండిరా అని సలహా ఇవ్వలేదు.
- విశ్వనాథ్ : ఏనాడూ ముపైమార్పులు చూడని మేము ఈనాడు ఫస్ట్క్లాసులు తెచ్చుకుంటున్నాం. అది మాస్టారి చలువ. భారతదేశం ఎంత గొప్పదేశమో. భారతీయులు ఎంత ఆదర్శంగా జీవించారో మన పూర్వీకుల్ని మనం ఎలా ఆనుసరించారో మాకు తెలిసిందంటే అది మాప్షార్చి అభిమానం. దీనజనుల్ని ఆదుకోవాలనీ, సాటివారిని ప్రేమించాలనీ అర్థంచేసుకుని ఆచరిస్తున్నామంటే అది మా మాప్షార్చి ఆశీస్తున్నా.
- రాజేష్ : సూలుకు వచ్చే ముందు మాప్షార్చి ప్రశ్నించేముందు మీరివన్నీ తెలుసుకుని రావలసింది.
- ధర్మరావు : నాగయ్యగారూ! ఆ పిల్లల ఆవేదన చూశారా? మాప్షారూ చెప్పింది అక్కరాలా నిజం.
- నాగయ్య : ఈ గ్రామంలో చదువుకున్నవాడివి. వాళ్ళకి వత్తాను పలుకుతావేమిటయ్యా! గ్రామం తరఫున మాట్లాడక.
- అవధాని : మేం చెప్పిందాన్ని సమర్థించాలి కదా

- ధర్మరావు : ఏం సమర్థించాలి? స్వాలు కూలి పోతుంటే సమర్థించాలా? పిల్లలు పశువుల్లా మారుతుంటే సమర్థించాలా? చదువుకున్న వాళ్ళి కాబట్టి మీ కన్న ముందే ఈ స్వాలు కొచ్చాను. మాస్టరు పాతాలు చెప్పడం విన్నాను. వారు ఈ గ్రామానికి దేవుడిచ్చిన వరం అని భావించాను. ఇంత ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడిగా ఎలా మారగలిగారని అడిగాను. భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబా వారి బోధనలు వినడం వల్ల, వారు గురువుల కిచ్చిన సూచనలు పాటించడం వల్ల, బృహస్పతి లాంటి గురువులూ, ప్రహోదుని వంటి శిష్యులు ఉన్న వారి విద్యాసంస్థల్ని దర్శించడం వల్ల అని వారు చేపేరు.
- రాజారాం : నేను చెప్పిన వెంటనే ధర్మరావుగారు ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళారు. విదేశాల్లో స్వాల్పరీషిష్టులు కూడా తిరస్కరించి “*We have come to learn not to earn*” అని మన దేశగౌరవాన్ని పెంచినవారినీ, **KINGDOM OF SATHYASAI** అన్న పేరుతో సమాజసేవకి అంకితమ వుతున్నవారినీ, గురువుల్ని గౌరవించనవారినీ, పెధ్దల్ని ఆదరించేవారినీ దైవాన్ని విశ్వసించిన వారినీ విద్యార్థుల్ని చూశారు. ముచ్చటపడి మన గ్రామాన్ని ఆదర్శగ్రామంగా తీర్చిదిద్దాలని కంకణం కట్టుకున్నారు.
- నాగయ్య : ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళావా? మరి మాకు చెప్పలేదేం
- ధర్మరావు : అప్పటేకే టి.ఎస్.లు చూస్తి, పేపర్లు చదివీ ప్రశాంతినిలయంపై దురభిప్రాయం ఏర్పరుచు కున్నారు మీరు.
- అవధాని : వాళ్ళు విమర్శిస్తున్నారంటే కొంతైనా నిజం ఉండకపోతుందా అని.
- రాజారాం : ఏమిటా నిజం. Come, See, Examine, Experience & Enjoy అంటే రండి, చూడండి, పరిశీలించండి, అనుభవించండి, ఆనందించండి అని భగవాన్ దశాబ్దాలుగా చెబుతూంటే ఒక్కమార్చెనా మీరు ప్రశాంతినిలయం వెళ్ళారా! కోట్లు ఖర్చు పెట్టి రాయలసీమకు మంచినీళ్ళిచ్చి రత్నాలసీమగా మారిస్తే, లక్షలాది మందికి అద్భుతమైన అస్పత్రులు సృష్టించి ఆరోగ్యం ప్రసాదిస్తాంటే, విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించి విద్యార్థుల్ని వివేకానందులుగా మారుస్తాంటే ఆ అద్భుతాల్ని చూశారా. వెళ్ళరు, చూడరు, తెలుసుకోరు, అవతారపురుషుడు ఎలా అర్థమవుతాడు మీకు.
- అనిరుధ్ : ప్రపంచ ప్రభ్యాత పాత్రికేయుడు R.K. కరంజియా, జ్ఞానపీఠ అవార్డు గ్రహిత డా॥ వినాయక్ కృష్ణ గోకార్క, అఱు శాష్ట్రవేత్త అబ్బల్కలామ్, ప్రసిద్ధ మనస్తత్వ శాష్ట్రవేత్త శామ్యల్ శాండ్విజ్, భోతికశాష్ట్ర శ్రాష్ట్రవేత్తలు డాక్టర్ సూరిభగవంతం, డాక్టర్ వెంకట్రామన్, బ్రహ్మలీ ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, చెరుకుమల్లి కామావధానులు వంటి ఉద్ధండ వేదపండితులు ప్రశాంతి నిలయం వెళ్ళారు, బాబాను దర్శించారు. శ్రీసత్యసాయి అవతార వైభవాన్ని సన్నిహితంగా పరిశీలించారు, పరిశోధించారు. భగవాన్బాబా అవతార పురుషులని తెలుసుకున్నారు. భక్తి విశ్వసాలతో వారి పాదాలనాశ్రయించారు. వారినేవలో జీవితం ధన్యం చేసుకున్నారు. వారికంటే గొప్పవారా ఈ విమర్శకులు? నమస్కారం మాస్టరూ.

- రాజూరాం : వీరు అనిరుద్ధ, సత్యసాయి గ్రామసేవలకు జీవితాన్ని అంకితం జేసిన యువకుడు. సందేహాలుంటే ఈయన్ని అడగండి.
- పైడిరాజు : ఏమిటో రకరకాల కథనాలు వెలువడుతూంటే
- అనిరుద్ధ : రాజుగారు. అఖండ పేరు ప్రభ్యాతలు సంపాదించుకున్న ఎన్నో పత్రికలు భగవాన్ అవతార వైభవం గురించి అద్భుతమైన కథనాలు ప్రచురించాయి. వాటిని చదవలేదా మీరు. రాముడికాలంలోనే రావణుడూ, ధర్మరాజుకాలంలోనే దుర్యోధనుడూ కూడా ఉన్నారు.
- నాగయ్య : అంటే ఇవన్నీ నిరాధారమైన అరోపణలంటారా?
- అనిరుద్ధ : అవను నిరాధారమైనవే. రామరాజ్యం స్థాపించిన రాముడు, అగ్నిపునీత అయిన సీతను స్వీకరిస్తే అపనిందలు వేశారు, గీతను బోధించి, కొరవుల్ని సంహరింపజేసిన ప్రేమమూర్తి శీకృష్ణపరమాత్మను శిశుపాలుడు దూషించాడు, దుర్యోధనుడు బంధించడానికి ప్రయత్నించాడు. కంసుడు సంహరించడానికి రాక్షసుల్ని పంపాడు, ప్రేమమార్గాన్ని బోధించిన క్రీస్తు ప్రభువుని శిలువచేశారు, షిరిడి సాయినాథుణ్ణి పిచ్చి ఘకీరన్నారు. అయినా వారి వైభవం తగ్గిందా. వీధివీధినా ఆలయాలు కట్టి ప్రజలు ఆరాధిస్తానే వున్నారు. అ అవతార పురుషులకి అవతారం చాలించిన తరువాత ఆలయాలేర్పడ్డాయి. కాని సశరీరుడై ఉండగా ఆలయాలు ఏర్పడి కుల, మత, దేశ వర్గ విభేదం విస్మరించి అందరిచేతా దైవంగా కొలువబడుతున్న అవతారమూర్తి సర్వప్రపంచ చరిత్రలో భగవాన్ శీసత్యసాయిబాబా ఒక్కరే.
- అవధాని : అంటే మేవిస్తువన్నీ అసత్యాలా?
- అనిరుద్ధ : ఇంకా సందేహమా? బాబాను దైవంగా కొలిచిన వారిలో అఱు శాస్త్రవేత్తలున్నారు, డాక్టర్లు, ప్రోఫెసర్లు, మేధావులు, కళాకారులు, IAS లు, IPS లు అందరూ ఉన్నారు. వారితోపాటు అతి సామాన్యులూ ఉన్నారు. వీరందరూ విన్న ప్రతివిషయాన్ని నమ్మేవారూ, కాషాయం కట్టినవారినల్లా అనుసరించేవారూ కాదు కదా!
- పైడిరాజు : అనుసరించరనుకోండి. అయినా
- అనిరుద్ధ : రాజుగారూ! 'సంశయత్వా వినశ్యతి - నసుఖం సంశయత్వం:' అని భగవద్గీత చెబుతోంది. ముందా సందేహం లోంచి బయటపడండి. ఘలానా వారు నీ తల్లిదండ్రులని లోకం చెపితే మీరు నమ్మేరు తప్ప, మీ తల్లిదండ్రులెవరో మీకు తెలుసా? అందుచేత నమ్మకం ముఖ్యం రాజూరాం : భగవాన్ బాబా సర్వోశ్చరుడని సర్వజగద్రక్షకుడని ముందు నమ్మండి. అప్పుడు వారు దైవంగా దర్శనమిస్తారు. "Faith is to believe what you do not see, The reward of faith is to see what you believe" తెలిసిందా?
- అనిరుద్ధ : సీ॥ కొస్తుభ శంఖచక్ర సరోజలాంచిత
మధుర సుందర గాత్ర మాధవుండు
జనపాప పంకిలము పుణ్యచిత్రావతిన్
కడిగిన పరమమాహేశ్వరుండు

వేదశాస్త్ర పురాణ విద్యలు జిహ్వాపై
 నిలుపుకొన్నట్టి పరబ్రహ్మమూర్తి
 ఖండభండాంతరాభండ ధవళకీర్తి
 పండించుకున్న అఖండలుండు

ఆ.వె. ఆ మహాత్ముండు సత్యనారాయణుండు
 ఆఖిల మానవసేవా పరాయణుండు
 సత్యశివశక్తియుతుడు జనార్థనుండు
 సాయి అవతారమెత్తిన సత్యసాయి

ఇలా వారిని కీర్తించి తరిస్తున్న భక్తుల అనుభవాలు ఎప్పుడైనా విన్నారా? వింటే సర్వజ్ఞత్వమూ, సర్వజగద్రక్షతత్వమూ, కీర్తి, వైభవము, ప్రకృతిపై అధిపత్యం, మానవుడైనా మానవాతీత అద్భుతాలు చేయడం, స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించడం, నిర్మివుణ్ణి సజీవుడిగా చేయడం వంటి దైవ లక్షణాలు కలిగిన పరిపూర్వారమూర్తి భగవాన్ శ్రీసత్యసాయి అని మీకు అర్థమయ్యేది.

రాజారాం : చూడండి నాగయ్యగారూ! ఎన్నట్టే అయిదు సంవత్సరాలు అసంఖ్యాకమైన లీలలు ప్రదర్శించి, అరవై అయిదు సంవత్సరాలు మానవ సమాజానికి, సంఘ శ్రేయస్సుకీ అవసరమైన సేవా పథకాలు చేపట్టే తన అమృతప్రేమను మానవాళికి పంచి ఇచ్చి తానేమిటో, తన దివ్యత్వమేమిటో, తన అవతార లక్ష్మీమేమిటో ఈ ప్రపంచానికి బుజువు చేసుకున్నారు భగవాన్ శ్రీసత్యసాయి. ఆ సేవలు అవిశ్రాంతంగా, అచంద్రతారార్గం కొనసాగించడానికి విశ్వవ్యాప్తంగా కోట్లాది హృదయాల్లో నిస్యార్థసేవా తత్పరతను పెంచి పోషించారు. ఇక ఎవరికీ తన మహానీయతను బుజువు చేసుకోవలసిన అవసరం వారికి లేదు. రాముడి గురించి వాల్మీకి ఒక రామాయణం రచించాడు. కాని ఒకొక్క భక్తుని హృదయం తెరచి చూస్తే బాబా గురించి కొన్ని వేల రామాయణాలు రచించాలి.

అనిరుద్ధ : సీ॥ చిన్నతనముననే చెలువార ఒక పంతు
 లయ్యను కుర్చీకి అంటజేసె
 సందేహారణకై ‘సాయిబాబా’నని
 మల్లెలన్ అక్షరమాలజేసె
 కాంక్షించు భక్తుల కామితమ్ములు దీర్ఘ
 చింతచెట్టును వేల్పుచెట్టుజేసె
 చిత్రగుప్తుని చిక్కు చిట్టాను సరిదిద్ది
 చితికి చేరినవారి బ్రతుకజేసె
 అచ్చెరువు తోడ అనిమిషులరయుచుండ
 అనుపమానమ్ములైన కార్యములెన్నో
 అద్భుతంబుగ సతము సేయంగసాగె
 సాయినాథుడు సత్యనారాయణుండు.

భగవాన్ బాబా విద్యామృషస్కే తలమానికం లాంటి విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించడమే కాదు సమాజహితం కోసం, నీటి పథకాలు, దీనజననేవా, ఉచిత వైద్యం అందించారు కదా! వాటి గురించి ప్రాయరేమని ఆ విమర్శకులను మీరడగాలి. మాకావసరం లేదు. సమాజంలో ఎంతమంది నాస్తికులున్నా ఆలయాలూ, ఆరాధనలూ దినదినానికి పెరుగుతున్నట్టే శ్రీసత్యసాయి వైభవం ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ కూడా దివ్యప్రభలతో వెలుగుతూనే వుంటుంది. చూస్తూ ఉండండి.

- ధర్మరావు** : నాకు తెలిసిన విషయం చెబుతాను నాగయ్యగారూ. బాబా తనను తాను దేవుడిగా ప్రకటించుకోవడం ఏదో తప్పేనట్లు విమర్శిస్తారు కొందరు. కానీ బాబా మీరు దైవమా? అని స్వామిని అడిగితే అది సగమే నిజం బంగారూ! నీవు కూడా దైవాంశ సంభూతిడివే ఇది పూర్తి నిజం అని సమాధానమిచ్చారు. అణువణువులోనూ దివ్యత్వాన్ని దర్శించిన అవతార పురుషులు శ్రీసత్యసాయి. అందుకే వారందరినీ “దివ్యత్వ స్ఫురూపులారా” అని సంబోధించే వారు. అంటే ‘ఈశావాస్య మిదం సర్వం’ అన్న ఉపనిషద్వాక్యాన్ని గుర్తించి వర్తించినట్టే కదా? బాబా కర్మార హోరతులు అందుకుంటారని మరో విమర్శ. కోట్లాది భక్తులకు బాబా దేవాదిదేవుడు తమ దైవానికి వారు హోరతులిస్తారు, ఊరేగిస్తారు, ఊయ్యాలలూపుతారు. భక్తులుగా అది వారి హక్కు దాన్ని కాదనే అధికారం కాని, విమర్శించే అర్థాత కాని ఎవ్వరికీ లేవు, ఉండవు.
- నాగయ్య** : మీరు విపరంగా చెబుతూంటే అన్నీ ప్రత్యక్షర సత్యాలనిపిస్తోంది. విషయం తెలియక ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాం.
- అవధాని** : అయితే మాస్టారూ! ఈ గ్రామానికి మేమే మకుటం లేని మహారాజులం కదా. గ్రామం నడిబొడ్డులో నిలబడి మాకే నీతులు బోధించి, తప్పని చెప్పే దైర్యం ఎలా వచ్చింది మీకు?
- రాజూరాం** : చెప్పమంటారా?
- విశ్వనాథ్** : మీరెందుకు మాస్టారూ! మమ్మల్ని చెప్పనివ్వండి. నాలుక మీద సాయినామం, గుండెల్లో సాయిరూపం నెలకొని పుంటే మీకు చెప్పే దైర్యమే కాదు, ప్రపంచాన్ని జయించే దైర్యం కూడా వస్తుంది.
- (రామయ్య ఆందోళనపడుతూ ప్రవేశిస్తాడు)
- రామయ్య** : నాగయ్యబాబూ! నాగయ్యబాబూ! నువ్వేకాపాడాలి
- నాగయ్య** : ఏమైందిరా! కంగారుపడక జరిగిందేమిటో చెప్పు.
- రామయ్య** : అఖ్యాగాడికి పట్టుంలో ప్రమాదం జరిగిందయ్యా. ఆస్పత్రిలో చేర్చాం. రాత్రిలోపల అదేంటో AB పాజిటివ్ అంట ఆ రక్తం, ఆర్ఘ్యంటుగా ఎక్కించాలంట. రక్తం నేనెక్కడతేను బాబూ. మీరు తప్ప నాకెవరున్నారయ్యా. అందుకే రక్తం ఏర్పాటు చేసి పుణ్యం కట్టుకోండి బాబూ! ఆడి ప్రాణాలు కాపాడండి బాబూ! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను.
- అనిరుధ్ం** : పద రామయ్యా! రక్తం నేనిస్తాను.

- రాజూరాం : నువ్వుండు అనిరుధ్య! గ్రామానికి పెద్దలు వారు. గ్రామస్తుల యోగక్షేమాలు చూడవలసినవాళ్ళు. వాళ్ళు తలుచుకుంటే రక్తదానానికి ఒక సైన్యాన్ని పంపగలరు. అదీగాక రామయ్య రక్తం ధారపోసి వాళ్ళ పొలాలు పండించాడు. అందుచేత ఎంతో అభిమానంగా ఆదుకుంటారు.
- రామయ్య : మాస్టోరు సరిగ్గా చెప్పారు బాబూ! రక్తం ధారపోసి మీ పొలాలు దున్నేను. బంగారం పండించాను. కరుణించండి నాగయ్య బాబూ! నా బిడ్డకి రక్తం దానం చెయ్యండి. వాడికి ప్రాణం పొయ్యండి బాబూ! ప్రాణం పొయ్యండి.
- నాగయ్య : ఒరే రామయ్య! నీ అంత తెలివతక్కువహాళ్ళి చూడలేదురా! రక్తం కోసం లక్ష్లాది ప్రజలున్న పట్టాన్ని వదిలిపెట్టి పదివేలు జనాభాలేని ఈ పల్లెటూరి కొస్తావా? ఇక్కడ రక్తం ఎవరిస్తా ద్రా. ఇదుగో ఈ రెండొందలూ తీసుకొని పట్టానికి పరుగెత్తు.
- అవధాని : సరిగ్గా చెప్పేరు నాగయ్యగారు
- పైడిరాజు : ఆలస్యం చెయ్యక పరుగెత్తరా
- రామయ్య : అయితే రక్తదానం చెయ్యరా బాబూ?
- అవధాని : రక్తదానం అంటే సామాన్యమైన పనా ప్రాణాలు తోడేసి ఇచ్చిడమన్నమాట
- రామయ్య : మాస్టోరూ తమరైనా దయతలచండి. నాబిడ్డను బ్రతికించండి బాబూ. నాబిడ్డను బ్రతికించండి.
- రాజూరాం : అదైర్యపడకు రామయ్య! వీరెవ్వరూ నిన్న అదుకోరని నాకు తెలుసు. వీరు చదువుకున్న చదువులు లక్ష్లలు సంపాదించడానికి, మేడలు కట్టడానికి, పదవులలంకరించడానికి పనికి వస్తాయి తప్ప సాటి మనిషిని ఆదుకోడానికి వాడి ప్రాణాలు కాపాడ్డానికి కాదు. అనిరుధ్య, రామయ్యతో వెళ్ళు వాళ్ళాబ్మయికి రక్తం దానం చెయ్య. అతని ప్రాణాలు కాపాడు. మీ వెనుకనే మేమూ వస్తాం. అవసరమైతే మేమూ రక్తదానం చేస్తాం.
- అనిరుధ్య : అలాగే మాస్టోరు. పదరామయ్య!
- రామయ్య : తమర్ని దేవుడు చల్లగా చూడాలిబాబూ! నాగయ్యబాబూ.. తమరి రెండొందలు తమరే వుంచుకోండి. అనవసరంగా మిమ్మల్ని నమ్ముకున్నాను. ఆ బాబాను నమ్ముకోవలసింది.
- ధర్మరావు : చూశారా నాగయ్యగారూ! మన చదువులు నేర్చిన సంస్కరం ఏమిటో? చెమటోడ్డి మనకు నేవ చేసినవాళ్ళి కూడా అదుకోలేక పోయాం. ఇలాంటి ప్రవర్తనని మార్చడానికి సూక్షల్లో సత్యసాయి బోధనా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు మాస్టోరు. ఇప్పటికైనా అర్థమయిందా.
- రాజూరాం : సాటివారిని అదుకోలేని సంపదలూ, తోటివారిని ఆదరించలేని చదువులూ నిరర్థకం నాగయ్యగారూ! నిర్మలప్రేమకు, నిస్వార్థసేవకు మించిన ఆధ్యాత్మిక సాధన మరొకటి లేదు. శ్రద్ధతో భక్తితో సమాజానికి నేవచేయండి. సమాజం క్షేమంగా ఉన్నప్పుడే వ్యక్తి క్షేమంగా ఉంటాడు. శ్రద్ధలో భగవంతుని పాదాలూ, భక్తిలో భగవంతుని హృదయమూ ఉంది.
- నాగయ్య : మా ప్రవర్తనకి మాకే సిగ్గు వేస్తోంది. మమ్మల్ని క్షమించండి మాస్టోరూ! ఎక్కడినుంచో వచ్చి, ఏ పరిచయం లేకపోయినా మా రామయ్యను ఆదుకున్నారు, మా పిల్లల్ని బుద్ధిమంతుల్లా తీర్చిదిద్దాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు, మీకు నమస్కారాలు.

- ధర్మరావు : నమస్కారాలు మాస్టారికి కాదు. వారిలో సేవాభావం చిగురింపజేసిన భగవాన్ బాబావారికి చెయ్యండి. ప్రేమా, సేవా సమైత్తమైన సేవంటే బాబా వారికి ప్రాణం. సేవచేసిన వారిపై వారు ఎంత కరుణ కురిపిస్తారో మీ విశ్వనాథ్ చెప్పేడు నాకు. ఆ కథ మీ నాన్నగారికి చెప్పరా.
- విశ్వనాథ్ : ఆ కథ మా నాన్నకెప్పుడో చెబుదామనుకున్నాను కాని ఆయనకు వినే తీరికలేదు. ఒకరోజు భగవాన్ బాబా హైస్కూలు ప్రిన్సిపాల్సి పిలిచి మద్రాసులో విష్ణు అనే పిల్లవాడున్నాడనీ అతని తల్లిదండ్రుల వివరాలూ, చిరునామా చెప్పి అతనికి సూళ్లో సీటిస్తున్నట్లు వర్తమానం పంపించవలసిందనీ, అతన్ని సూళ్లో చేర్చుకోమనీ చెప్పారు.
- అవధాని : ఎంతైన్న పరీక్ష ప్రాయకుండానే
- విశ్వనాథ్ : అంకుల్, ఇదే మాట ప్రిన్సిపాల్ అడిగితే వాడు నా పరీక్షలో ప్యాసయ్యాడు వాడికి సీటివ్వండి అని చెప్పి పంపారు బాబా.
- ధర్మరావు : బాబా పరీక్షలో ప్యాసయ్యాడా?
- విశ్వనాథ్ : అపును విష్ణు, బాబా పరీక్షలో ప్యాసయ్యాడు. ఒకరోజు అతను క్రిక్కిరిసిన సిటీబస్సులో కూర్చుని ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. సీటు లేక, నిలబడలేక అవస్థపడుతున్న ఒక గర్భిణీ ప్రీతిని చూశాడు. వెంటనే లేచి పోయి “అక్కా! కూర్చో” అని ఆమెకు సీటిచూడు. ఆమె కూర్చుని “దేవుడు నిన్ను చల్లగా చూడాలి తమ్ముడూ!” అని అతణ్ణి ఆశీర్వదించింది. ఆ తల్లి ఎంత నిండు మనస్సుతో ఆశీర్వదించిందో, ఈ సంఘటన జరిగిన నాలుగురోజుల్లో సత్యసాయి సూళునుండి అతనికి పిలుపొచ్చింది. చిన్న సేవను బాబా ఎలా గుర్తించారో చూశారా! రాజేష్ట! శివయ్యను తీసుకురా.
- నాగయ్య : పనీపాటా చెయ్యలేని వాడెందుకురా
- ధర్మరావు : ఇప్పుడు చెయ్యలేదు నాగయ్యగారూ! కాని, ఒకప్పుడు ఆహోరాత్రులు మీకు సేవచేసాడు కదా.
- అవధాని : చేసినప్పుడు ఆదరించాంకదయ్యా.
- ధర్మరావు : చేసినప్పుడు అందరూ ఆదరిస్తారు. చెయ్యలేనప్పుడు కూడా ఆదరించాలి, అది మానవత్వం అంటే.
- శివయ్య : దండాలయ్యగారూ!
- రమేష్ : మాస్టారూ! శివయ్య తాత పెద్దవాడయ్యాడు, పిల్లలు లేరు. పాపం ఆకలితో ఆలమటిస్తున్నాడు.
- విశ్వనాథ్ : మాకు చాక్కెట్లు కొనుకోష్టుని ఇచ్చిన డబ్బు దాచాం. దానితో లీసత్యసాయి అన్నపూర్ణ అమృతకలశం ఇచ్చి శివయ్యకు భోజన సదుపాయం ఏర్పాటు చేస్తాం.
- అవధాని : ఈ పిల్లలు కాని, ఆ ఏర్పాటు చేస్తే అయ్యగారూ! మనమిక గ్రామంలో తలెత్తుకుని తిరగలేం.
- నాగయ్య : ఒరేయో! మమ్మల్ని ఈ గ్రామంలో తలెత్తుకుని తిరగనివ్వండిరా. మాస్టారూ! వీళ్ళకి చెబుతున్న పాతాలేవో మాకు చెప్పండి. నెలరోజుల్లో గ్రామంలో శివయ్యలాంటి వాళ్ళందరికి ఉచిత

వృద్ధార్థమం ఏర్పాటు చేస్తాం. వాళ్ళకి అన్నపానాలు అమర్చి వాళ్ళు ఆనందంగా ఉండేలా చేస్తాం.

- రాజురాం : మీ పిల్లలకి పారాలు చెప్పడం మీకోసమే నాగయృగారూ! వారిలో మార్పుతో మీలో కూడా మార్పు రాలేదా. అందుకే బాబా పాదాలాశ్రయించండి. వారి ఆశీస్సులతో ఎన్నో గ్రామాలలో జరుగుతున్న సేవకార్యక్రమాలను దర్శించండి. అందరం కలిసి ఈ గ్రామాన్ని నందనవనంలా తీర్చిదిద్దుకుందాం. ఈ సేవను ఇతరులకు ఉపకారం చేస్తున్నామన్న భావంతో కాక సేవను ఒక పూజలా, ఒక ఆరాధనలా, ఒక తపస్సులా చేద్దాం. నిండు మనసుతో బాబాను ప్రార్థించాం. వారు మనని సేవమార్గంలో చేయి పట్టుకుని నడిపిస్తారు.

సీ॥ పావనంబులు భక్త జీవనంబులు నీదు
 భావనంబులు సాయి! దేవదేవ!
 తోషణంబులు కర్ణ భూషణంబులు నీదు
 భాషణంబులు సాయి! పరమపురుష!
 శిక్షణంబులు సాధు రక్షణంబులు నీదు
 వీక్షణంబులు సాయి! విశ్వనాథ!
 గోధనంబుల ముక్తి సాధనంబులు నీదు
 బోధనంబులు సాయి! పూర్ణతేజ!

తత్త్వసుందర! భక్తమందార! మౌని
మానసానంద చెందిర మందహోస!
వందనంబులు సాయి! ఆనందదాయ!
చందానార్థిత పుష్టాభినందనములు!

୪୮